

Tři andělé

Karel Plíhal

1. V zahradě pod vrbou smuteční seděli tiše jak pěna
tři andělé - dva byli skuteční, ten třetí byla moje žena,
[: přisednout neměl jsem odvahu, mlčeli patrně o mně,
duši mám čistou jak podlahu po plese v Národním domě. :]
2. Určitě skončili u cifer, sčítajíc všechny mé hříchy,
až si to přebere Lucifer, nejspíš se potrhá smíchy,
[: obloha zčernala sazemi z komínů vesmírných lodí,
dokud jsou andělé na Zemi, nic zlého se nepříhoda ... :]